

Henryk Gaertner

"Q pamięci", Jerzy Woy-Wojciechowski, Warszawa 2014 : [recenzja]

Acta Medicorum Polonorum 5/1, 132-133

2015

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rezygnacji z zabiegów przez chorych i żądania operacji nieuzasadnionych. 15. Omawia problemy znieczulenia (miejscowe czy ogólne?), europejski poziom polskiej chirurgii estetycznej i wizje rozwoju. Ostatni 16. rozdział to 36 opinii pacjentów – internautów o doktorze, klinice i zabiegach. Książkę zamyka 22 zdjęć (14 barwnych) z archiwum doktora. Strona edytorska na dobrym poziomie, okładka barwna, kartonowa, półsztywna.

Rozmowy wywiadu – rzeki przedstawiają karierę znanego chirurga oraz jego doświadczenia, emocje, przemyślenia i relacje z pacjentami. Wiele poruszonych tu spraw chirurgii plastycznej dotyczy również innych dziedzin medycyny, zwłaszcza relacji lekarze – pacjenci. Dlatego należy polecić lekturę książki nie tylko studentom i lekarzom medycyny (zwłaszcza chirurgom), lecz również dzięki ogólnie przystępnemu tekstowi wszystkim zainteresowanym, szczególnie medycyną estetyczną i chirurgią plastyczną.

Henryk Gaertner – Kraków

Jerzy Woy-Wojciechowski, *Q pamięci*, Domena Warszawa 2014, s. 370, ilustr. 344, ISBN 978-83-938166-1-3

Profesor Jerzy Woy-Wojciechowski – specjalista ortopedii, traumatologii i medycyny nuklearnej – jest postacią bardzo dobrze znaną, zwłaszcza w środowisku medycznym i kulturalnym. Profesor posiada znaczny dorobek naukowy oraz popularnonaukowy. Jest m.in. wielce zasłużonym, wieloletnim (27 lat!) prezesem Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, zaangażowanym w odrodzenie samorządu lekarskiego i powstanie domu lekarza seniora. Z kolei na jego literacką działalność składają się liczne opowiadania i interesujące książki. Profesor Wojciechowski bierze także czynny udział w życiu kulturalnym, szczególnie muzycznym, w tym jako twórca wielu bardzo znanych pieśni i piosenek.

Jego obecne dzieło jest rozszerzoną kontynuacją książki „Którędy do medycyny” i wykorzystuje częściowo niektóre uprzednie teksty autora (m.in. strony: 50 ..., 74 ..., 124 ..., 169). „Q (ku) pamięci” składa się z dwu połączonych tomów. Pierwszy, dwuczęściowy, liczy 34 opowiadań, drugi, siedmioczęściowy, zawiera ich 49.

Bogactwo tematów i wątków stoi na przeszkodzie streszczeniu treści dzieła. Jak w fugach Bacha przeplatają się bowiem w narracji wątki z przeszłości i teraźniejszości, rodzinne i osobiste (zawodowe – studia, praca, kariera, społeczne i artystyczne, zwłaszcza muzyczne), a także opisy kontaktów z wieloma osobistościami (w tym św. Janem Pawłem II i Lechem Wałęsą) i licznymi instytucjami. Spotykamy ciekawe opisy podróży naukowych i turystycznych, osiągnięć autora w medycynie i sztuce, wspomnienia wydarzeń ważnych (wojna, okupacja, PRL i stan wojenny) i wesołych. Niekiedy nurt prozy przerywają rymowane teksty wierszy i piosenek. Płynna narra-

cja, język i styl czynią z książki dzieło literackie, przypominające pisarstwo Melchiora Wańkowicza. Dalszym bogactwem dzieła są bardzo ciekawe i dobrze reprodukowane zdjęcia, pochodzące głównie z rodzinnego archiwum autora. Fotografie zostały umieszczone w sześciu grupach. Pośród ponad 340 zdjęć o różnym formacie większość stanowią fotografie wielobarwne (ponad 300).

Na końcu książki znajdują się reprodukcje okładek sześciu książek oraz dwu albumów piosenek dla dzieci autora, wydanych również przez oficynę Domena. Do książki jest dołączona płyta CD z 22 utworami oraz ich spis.

Podobnie jak w poprzednich publikacjach, wydawnictwo zapewniło i tej książce wysoki poziom edytorski (Joanna Dąbrowska) : dobry papier, jasną dyspozycję całości i części, czytelną zróżnicowaną czcionkę, wierne reprodukcje zdjęć, twardą, lakierowaną wielobarwną okładkę, na której z tyłu widnieją obszernie informacje o autorze z jego wizerunkiem.

Nawiązując do tytułu warto stwierdzić, że zasadniczym celem książki jest zachowanie w pamięci, a zwłaszcza przekazanie czytelnikom ważnych wydarzeń, osobistych odczuć, przeżyć i wspomnień autora, zgodnie z słowami Marguèrite Yourcenar, że „wspomnienia to coś, co zyskało trwałość, jakiej teraźniejszość jeszcze nie posiada”.

Książkę o walorach literackich, historycznych (w tym z zakresu historii medycyny) i artystycznych należy gorąco polecić przyszłym i obecnym pracownikom medycyny i ochrony zdrowia, a także wszystkim zainteresowanym sprawami medycyny, sztuki i kultury.

Henryk Gaertner – Kraków

Maciej Maria Scisłowski, *Czterdzieścioletni dyżur lekarski*, Wydawnictwo Poligraf Brzezia Łąka 2014, s. 136, ilustr., ISBN 978-83-7856-191-0

Życie autora toczyło się w czasie wojny i okupacji, Powstania Warszawskiego, okresu komunizmu, zakończonych Październikiem. Po studiach medycznych wspomina staże podyplomowe („ostrogi lekarskie”), zatrudnienie w sanatorium w Zagórzku k. Warszawy i w klinice geriatrycznej. Przypomina postacie szefów tych placówek, poświęca dużo uwagi pracy w Pogotowiu Ratunkowym. Barwne opowieści dotyczą niepozabawionych nieraz komizmu wizyt domowych u pacjentów.

Podjeżdżając specjalizację internistyczną i pracę lekarza zakładowego zjednoczenia piekarniczego, opisuje sylwetki lekarzy i pacjentów. Zostaje lekarzem przychodni rejonowej na Targówku, pisze o chorych i symulantach starających się o L4, szerzej wspomina o wybitnym aktorze Jerzym Zelniku i jego rodzinie. Kreśli postacie lekarzy, kierowców, pielęgniarek środowiskowych i rejonowych pacjentów. Zostaje kierownikiem przychodni na Bródnie i tu też opisuje lekarzy. Po sześciu latach zatrudnia się w szpitalu powiatowym w Grójcu. Przedstawia miasto, szpital, lekarzy, pacjentów (głównie rolników), niektórych